

tionem, tam pura, & excellens ejus puritas est, talique puritate Anna sanctissimam Virginem Mariam genuit, ac peperit. Nota verbum: Ante omnia secula: cum de B. Virgine non possit verificari de prioritate dignitatis, excellentiæ, ac gratiarum; quibus sacratissima Virgo excedit, ac superexcedit omnes puras creaturas.

Et pro hac veritate confirmanda, & stabilienda de pura, & immaculata Conceptione Virginis Mariæ in nostris libris ferè quinquaginta loca ex mente sanctorum Patrum adduxi, & explicavi, ut videre est tom. 1. in Evangel. lib. 1. cap. 3. q. 1. & 2. & eodem lib. cap. 2. q. 36. n. 98. tom. 3. in Evangel. cap. 16. q. 23. n. 151. & cap. 13. q. 13. n. 81. & tom. 5. lib. 8. cap. 21. q. 10. n. 60. & q. 12. n. 85. & tom. 1. in Apocalypf. c. 2. q. 15. n. 193. & cap. 7. q. 19. num. 51. & speciatim t. 2. in Apocalypf. cap. 12. q. 14. n. 113. 114. 115. 116. & q. 13. n. 135. & q. 35. num. 266. & q. 44. n. 347. 348. & q. 80. n. 670. 671. 672. 673. Non mirum quòd tam sublimiter B. Virgo Maria fuisset decorata, ac honorata filio suo Jesu Christo cum sic ab eo esset dilecta, ut anima sua, & dignitate, gratia, privilegiis inter omnes puras creaturas singulariter Unica, in quo sensu juxta D. Augustinum explicavi tom. 2. in Apocalypf. cap. 12. q. 19. num. 164. illud Psalm. n. 2. Erue a framea Deus animam meam, & de manu canis unicam meam. Vide dicta citato loco.

63. Dei para u nica, dignitate, gratia, ac privilegiis.

D August. Psalm. 21.

Visitatio ad Elizabeth.

QUÆSTIO XII.

Quare dum Virgo Maria salutat Elizabeth, pacem denuntiat?

64. Text. A It noster Evangelista in præsentia, quòd Deipara audita salutatione Angeli, & concepto verbo æterno in utero abiit in montana, & salutavit Elizabeth; qua cum audivisset salutationem Maria exultavit infans in utero ejus. Ita Evangelista num 41. de quo mysterio læt tractavi tom 1. lib 1. cap 6. per 27. quæstiones.

65. D. Ildelph. A Dei Spiritu venit omnes honorare. Intrauit in domum Zachariae, & salutavit Elizabeth: D. Ildelphus hoc mysterium tractans, ait: De conceptu honorem deferre didicit cognait: de Spiritu Dei venit omnes honorare, Virgo sanctissima à filio edocta honorat domum Zachariae sua præsentia, honorat Elizabeth salutatione, & Joannem in utero per gratiam sanctificantem communicatam à Verbo Incarnato in utero ejus: Dei Dona non in uno coarctantur, sed in omnes diffunduntur.

66. Græcus. Hebraic. Cantic. 6. Salutavit Elizabeth: Græcus & Hebraicus: Precata est pacem. Prima hæc vox pacis in novo testamento auditur, & precatur, ubi felix vox Mariæ auditur, pax advolat, & sermo illius imperatorius pacis est. Ad Virgin. Mariam ait Divinus Sponsus Cantic. 6. num. 3. Pulchra es amica mea, suavis, & decora sicut Jerusalem, terribilis, ut castrorum acies ordinata. Quid habet Jerusalem, quod cum summè dilecta

Christi, ut mirum in modum multis nominibus celebretur, ac extollatur, ut dicatur: pulchra, amica, suavis, & decora: cum Jerusalem confertur: Sicut Jerusalem quæ interpretatur: Visio pacis: Ac si inter tot, & tantas atque innumerabiles virtutes, quæ in Virgine nitent, & resplendent, inde insigniter dicatur pulchra, suavis, ac decora, quòd sit visio pacis, ac pacifica, suisque devotis, ac clientibus pacem infundat, Rupertus ibi ait: Suavis, & decora es sicut Jerusalem, in eo, quod anima tua, semper supernam videt pacem, & ex visitatione tui discunt anima plurima caelestem ducere conversationem; unde dicuntur, vel sunt filia Jerusalem (scilicet, visio pacis) Tu quoque terribilis est, sicut Castrorum acies ordinata, in qua summa omnium est concordia, ac proinde nullus in ea per discordiam aditus datur hosti: Inde, maximè, o sanctissima Virgo, tua pulchritudo ac decor tuus fulgent, quia es sicut Jerusalem pulchra, ac decora: sed quando Rupertus ait: Anima tua semper videt pacem: Nonne multa bella, & contentiones sunt in mundo, has ergo Deipara non videt? ita enim ipsa est pacifica, ac amica pacis, ut ab his oculos avertat, ne videat, maximè in suis devotis, ac clientibus: Unde discunt anima plurima caelestem ducere conversationem, Unde dicunt, vel sunt filia Jerusalem: quæ pacem adeo studeant, ut dicantur pacificæ etiam in pugna, ac contentione cum à B. Virgine discant, ut sint tamquam acies ordinata, in qua nulla est discordia.

Dei para pacifica, & suis devotis semper infundit pacem.

Rupertus.

De hac sacratissima Virgine dicitur Cantic. 8. n. 10. Ego murus, & ubera mea sicut terris, ex quo facta sum coram eo, quasi pacem reperiens: Arabicus. Arabicus legit ultima verba: Facta sum unica pacis, unica salutis: ex quo ipsa concepit in utero suo æternum Verbum, facta est unica pacis, ac salutis mater, & non quocumque modo: sed ut murus, ut eos intus custodiat, conservet, ac uniat, & ut turris, ut eos muniat, ac defendat ab omni incurfu, ac malo. Guillelmus sic pie, ac devotè loquentem Virginem introducit: Mox ut ex carne mea Verbum caro factum est, inveni, & sensi me habere in utero meo quasi pacem, nondum quidem pacem, sed quasi jam pacem, id est, hostiam pacis, cujus immolatio hostia plena pax, &c. & subdit: Et procul dubio tanta excellentia, tanta potentia, tanta clementia facta sum, ut omnibus ad me confugientibus, non tantum murus sim ad munendum sed & mater ad nutriendum. Nota verbum, quòd ait: Quasi pacem, nondum quidem pacem. Nam inchoatio pacis facta est, quando Virgo concepit Verbum incorporatum in utero. Consummatio verò pacis facta est Christi morte, & etiam à matre offertur, ut pacis hostia stante juxta crucem: Cujus immolatio hostia plena pax.

67. Cantic. 81.

Arabicus.

Guillelm.

Deipara unica pacis, quam invenit & ad illius consummationem operatur.

QUÆSTIO XIII.

Quare ad Christi præsentiam, non solum Joannes sanctificatur, sed saltibus exultat?

Primò: Ad vocem Deiparæ: factum est auditum, ut audivit salutationem Maria Elizabeth.

672. beth

berh, exultavit infans in utero ejus: merito ad dubitat apud Catenam D. Thomæ, Græcus. Cur Joannes pedibus saltat in utero, nam ejus munus non erat pedibus exsistere, sed voce clamare. Cur ergo munus præcursoris non clamore vocis, sed pedum tripudio exhibet? Joannes nondum voce donatus erat, illa enim infantia caret, quod ergo voce non poterat saltibus exhibet, officium officio compensavit, & illud quo infantilis ætas non poterat saltibus supplere. Græcus Author ait: Prophetæ pæte acutus videt, & audit, salutisque prophetatum, sed quoniam verbis non poterat saltat in utero: Quia lingua Dominum præconis celebrare non poterat, prædicat tripudio, ingens amoris affectus nunquam impeditur, ut in manifestum prodeat, nam si in uno invenit obstaculum, ad aliud declinat, ut perumpat in patulum.

Græc. Aut.

Amoris affectus omnia impedimenta rumpit.

Secundò: ex pueri exultatione cognovit Elizabeth Deiparam Mariam esse Dei Matrem ut patres, & Expositores fatentur, sed unde hoc cognoscere potuit; per exultationem pueri in utero. D. Chrysolomus serm. 87. ait: Joannes merito in utero exultat, quia originis sua libertatem ante nosse, quam esse meruit: ante meruit sentire, quam vivere. Ante nutu Dei loquitur, quam perveniat ad vocis officium: Antequam Joannes incipiat esse & vivere, exultat de sua libertate, quia ipsa plusquam vita æstimatur perpende ultima verba; Ante nutu Dei loquitur, quam perveniat ad vocis officium: mirificè Deus adit suis bonis, ac rebus ministris, quia si ipsi habent impedimentum, ne loquantur, ac clament, ut Joannes ab infantia; Deus pro eis loquetur, & dabit voces: ait Deus Jeremia 15. numer. 19. Quasi os meum eris, & bellabunt adversum te, & non prævalebunt: Quamvis ex populo iusurgant adversum te ne loquaris iusta, & sancta, non prævalebunt, quia eris os meum, & ego per te loquar. D. Gregor. lib 18. Moral. cap. 23. Qui pretiosum à vili separat, quasi os Domini vocatur quia per eum Deus verba sua exciit.

D. Chrysol. Minister Dei si impeditur, Deus pro eo loquitur.

Jerem. 15.

D. Gregor.

70.

Jerem. 1.

Guaricus.

3. Reg. 8.

Hebr. 9.

Tertiò: sanctificatur Jeremias in utero materno, & tamen non legitur, quod exultaverit in gaudio, ut de Joanne Baptista nobis narret Evangelista; Joannes ita sanctificatur, ut esset maximè propinquatus Christo, ac Virginis Mariæ, & ex tali appropinquatione, totus videbatur transformatus in Christum; & in se Christum habere. Guaricus serm. 1. de Nativit. Joann. Proxima erat fonti Cedrus ista nobilis, Joannem loquor consobrinum, & amicum sponsi: ideoque nimirum uberius irrigata, in tantum excrevit, ut inter natos mulierum; nihil illa sublimius posset inveniri, Omnino salvatori proximus erat: Ex eo quod proximus erat, proximus ipsum bibit Joannes, & in eo totus videtur inelle, ac transformari. 3. Reg. 8. numero 9. In arca autem non erat aliud, nisi dua tabula lapidea, quas posuerat Moyses: At Paulus Hebræor. 9. numero 4. ait: In qua: (scilicet, arca, una, habens manna & virga Aaron, quæ frondeverat, & tabula testamenti. Quomodo hæc possunt coherere? Apostolus affirmat, quod arca continebat urnam cum manna, & virgam Aaronis, ac tabulas testamenti, cum tamen Author libri Regum cum exclusiva dicat, non erat aliud nisi Sylveira in Evang. Tom. VI.

dua tabule lapidea: Numquid sibi contrariantur hi duo Scriptores Canonici, minime, Paulus tamen locum propinquum, & approximatum, atque, vocat arcam, ac proinde, quæ erant in loco propinquo tamquam si in arca fuissent, reputantur, ac scribuntur, sanctorum vicina eorum qualitates hauriunt. D. Anselmus ad citatum locum Pauli sic scribit: Quia juxta arcam in sanctuario posita erant virga, & urna, ideo dicit eos Apostolus in arca fuisse, &c. Et sic in arca potest dici fuisse propter loci vicinitatem, quod erat juxta arcam. Et apostolus locum arca proximum, pro arca nunc posuisse non inconvenienter accipitur: quia ad spiritualitatem sensum magis aspicienda, intelligens per arcam Christum, in quo sunt tabula virga, & urna. Christus ob singularem amorem in Joannem statim ut conceptus, maximè eum sibi approximat: In arca potest dici fuisse, quod erat juxta arcam: & cum Christus D. vera arca testamenti ab utero, ac à primis diebus suæ conceptionis sibi maximè approximat Joannem, jam videtur quòd Christus totus sit spiritualiter in Joannem, & Joannes transformatus in Christum.

Christus spiritualiter in Joanne transformatur in Christum.

D. Anselm.

Quartò: Joannes clausus in utero gestu, ac saltu salutatur Dominum. D. Bernardus homil. 4. de laudibus Virginis ait: Ut minori adhuc (nempe, ætate) Domina sui officii valeat exhibere primitias: Joannes constitutus à Deo Christi præcursor, ut ipsum ostendat, prædicet ac annuntiet, ut fiat manifestum quam excellens, ac eminentis futurus sit in hoc munere omnium antesignanus, ab utero incipit Christum ostendere, ac manifestare, si non voce, ob ætatis impedimenta, saltem gestu, & saltu primitias sui muneris ostendat, nam virtus ab utero valde insignis & præclara inter cetera.

71. D. Bernard.

Virtus magna ab inemendabilis dicit sui speciem.

Cum Jacob tenderet in Mesopotamiam luctamen habuit cum Angelo: Ecce vir luctatur cum eo: In quo negotio tam valde, ac generose se habuit Jacob, ut gloriosè victor sit effectus, & à victoria nomen ei inditum est, ut diceret ei Angelus: Nequaquam Jacob appellabitur nomen tuum, sed Israël, quia fortis fuisti contra Deum: Genes. 32. n. 28. & unde fieri potuit, quòd homo natura sua debilis, ac fragilis superare potuerit Angelum in lucta, qui ex sua creatione est validus, & fortis: de hac concertatione agens Propheta Oseas 12. num. 3. ait de Jacob. In utero supplantavit fratrem suum, & in fortitudine sua directus est cum Angelo: In utero Jacob inivit certamen cum fratre seniore Esau, & ipsum supplantavit. Gen. 25 & qui ab utero luctator est, factus vir, sic erit robustus, ac viribus potens, ut Angelos superet, magnificusque vir de eo decantetur. Theodoretus. Lantiam fratris tenens in lucem prodit, qualis futurus esset præsignificans: quia, nempe, ab infantia luctator erat, & subdit: Processu temporis vir factus adeo virtutis exercitatione excelluit, ne cum semel fratris simulisset advenum, Deumque rogasset, non modo auxilium obtinuerit, verum etiam usus sit ipse luctari cum Deo, & victoriam reportare: Infantulus luctamine exercitatus, grandior audeat adversus Angelum.

72.

Genes. 32.

Oseas 12.

Gen. 25.

Miles à teneris exercitatus postea fit validissimus, Theodor.

Loquens æternus Pater de filio suo Jesu Christo ait per Isaiam 8. numero 3. Foca nomen ejus: Accelera spatium accubere, festina prædari. Ubi

73. Isai. 8.

Gg

Ubi Propheta loquitur de Christo D. qui habitu inventus ut homo, cum principibus, ac principibus tenebrarum harum; ut explicant D. Hieron. Origenes. D. Hieronym. Origenes, noster D. Cyrillus Spoliisque multarum rerum detractis, de illis gloriose triumphavit, ut scribit Apostolus ad Colossens. 2. n. 15. Expolians principatus, & potestates iraduxit confidenter palam triumphans illos in semetipso; & unde Deus tantam virtutem indigitat, ac pronuntiat in Christo; Vide quod subdit Propheta sequenti n. 4. Quia antequam sciat puer vocare patrem suum & matrem suam auferetur fortitudo Damasci; & spolia Samaria: Moraliter dico: Qui enim adhuc infantulus, & nostro dicenli modo secundum aetatem non dicit, ac pronuntiat patrem, & matrem, tamen tanta fortitudine, ac valentia est praeditus, ut devincat civitates Samariae ac Damasci; planum & evidens est, quod Vir factus superabit, ac destruet principes tenebrarum, ac rectores, & potestates temporalium, ut hoc morali documento ostendatur, quam robusta, ac potens sit virtus a teneris annis. Mandavit Deus Moyli Numer. 3. n. 15. Numera filios Levi: omnem mascululum ab uno mense. Ad quid est tam parva aetate, ut a teneris virtutem colant, & simul cum lacte matris bibant doctrinam Magistri, ut inde in praecelatos crescant viros. Brixian. Qui enim Dei cultu consecrandi sunt, ab ipsis incubulis instituendi sunt.

QUAESTIO XIV.

Quare Elizabeth tota letabunda Virginem salutans, illius conceptum non dicit filium, sed fructum?

744 Audiens Elizabeth salutationem Virginis Mariae, exclamavit voce magna, & dixit: Benedicta tu inter mulieres, & benedictus fructus ventris tui: Quae verba late explicavi citato cap. 6. quaestione. 16. 17. 18. & 19. Ingenti laetitia perfusa Elizabeth, & pra ingenti gaudio exclamat; & quae major ratio gaudendi, quam spiritu prophetico Verbum Divinum Incarnatum jam praesentem videre, & Deiparam ejus sanctissimam Matrem in amplexu, & brachiis habere? ipsa enim Deipara totius gaudii est fons, & origo Sic etiam appellat Jacobus Monachus, inter Graecos Author illustris, & antiquus Oration. in Nativitat. Virginis. O semperveri gaudii exordium! Andreas Cretensis Orat. de Annuntiatione ait: Decuit laetis ut praconis Gabriel salutare, qua & laetitia organum, & immensi gaudii est genitrix. D. Damascen. Orat. 2. de Assumpt. ait: inexhaustum pelagus gaudii, unica meroris obliteratio, pharmacum ex omni peccatore dolore propulsans.

75. Ait Text. Et repleta Spiritu sancto Elizabeth exclamavit voce magna, dixit, benedicta tu inter mulieres: Notanter Sacer Evangelista advertit, quod antequam Elizabeth erumpat in laudes Virginis, prius de illa scribit quod eras repleta Spiritu sancto: & cur in Elizabeth prius permittitur assistentia, ac praesentia Spiritus

sancti, quia sine illa laudes Deiparae, ob earum altitudinem, nullus valet dicere, investigare, ac decantare: vide quod dixi supra in hoc cap. q. 7. n. 24. ad finem.

76. Et maxime notandus est modus loquendi Elizabeth ad Virginem: Benedicta tu inter mulieres, & benedictus fructus ventris tui. Cur Elizabeth, hac insolita, & inusitata voce utitur, ut genitum in utero Mariae dicat fructum, & non potius communi loquendi modo, filium, vel natum, forsitan ita dicitur, quia Maria appellatur Virga Jesse, & flos a Virga germinatur, non incongrue hoc astruitur, ut citato loco cap. 6. sed alius quid dicendum. Ex arbore cognoscitur fructus ac bonitas, ac excellentia fructus, index manifestus bonitatis, ac excellentiae arboris, ex nobilitate fructus; nobilitas arboris agnoscitur, & deprehenditur; Elizabeth ergo conceptum, Mariae, non dicit filium, sed fructum, quia ex ipso fructu Christo Jesu ex Maria genito, agnoscitur admirabilis puritas, sanctitas, ac virtus matris generantis; & nota, quod Elizabeth ait: Benedicta tu inter mulieres, & benedictus fructus ventris tui: Prius dicit Deiparam benedictam, deinde fructum ventris ejus, quia Christus ut homo nascitur ex matre benedicta. Richard. de S. Laurent. lib. 1. cap. 7. ait: Congruè appellatur Christus fructus: quia sicut fructus bonus arborem, vel terram, de qua nascitur commendabilem reddit: sic & Christus Virginem gloriosam; de qua tota benedicta, totus est benedictus.

77. De sanctissima Deipara decantat Ecclesiastic. 24. numer. 23. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris: Graecus: Germinavi suavitatem odoris: Tigurina. Ego quasi vitis emisso odorem: sicut per vitem Virginem Mariam interpretantur, sic per odorem Christum. D. Damascen. Orat. 1. de Nativitat. D. Idelphonus ferm. 1. de Assumptione. Rabbanus, ac magna pars Interpretum ibi. Nam sacratissima Virgo germinavit Christum D. qui est odor omnium bonorum, ac virtutum, ac sanctitatum & sicut odor etiam suavissimus ex vite emissus indicat excellentiam, ac bonitatem vitis, sic iste fragrantissimus odor omnium bonorum Christum indicat, ac declarat excellentiam, ac bonitatem vitis a qua procedit, solemniter est hominum consuetudo ex odore vitis vitem indagari.

78. Signum magnum apparuit in Caelo, mulier amicta Sole: Apocalyps. 12. num. 1. haec mulier juxta communem Patrum sententiam significabat Deiparam Virginem; ut ibi dixi quaest. 12. supposito quod apparet Sole vestita significat Christum Deum nostrum, qui verus Sol justitiae, ut docet D. Bernard. ferm. In signum magnum. Modo Virgo Maria Sole amicta apparet, olim decantatur a Psalmista in vestitu deaurato Psalm. 40. n. 10. Assitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato: & iterum ibidem defluens, Myrra, & gutta, & casta a vestimentis: n. 9. Modo excellentius, & illustrius apparet vestita Sole Christo Jesu filio ejus, ait D. Chrysost. homil. 24. in Epist. ad Rom. Homo enim indutus id esse videtur, quod indutus est: per vestimentum, quod exterius apparet, cum sit a caelo datum, agnoscitur qualis sit illo indutus, Deipara apparet Divino Sole induta, inde deprehenditur, quod ipsam divinum Solem totum habeat

habeat imbibitum in se in illumque tota transformata sit, ut ex ipso agnoscat, & illa qualis sit.

Canticum Virginis Mariae.

QUAESTIO XV.

Quare Deipara ait, quod exultavit Spiritus ejus, non in Deo tantum, sed in Deo salutari meo?

79. Hoc cantatissimum Virginis canticum explicavi tom. 1. in Evangelia lib. 1. capite 7. per 4. quaestiones; Nunc adde. Ait Virgo Sacratissima numero 46. Exultavit Spiritus meus in Deo salutari meo: Non ait in Deo tantum, sed in Deo salutari, seu ut habet Graecus: in Deo Salvatore: nam Deus ut Deus est summum gaudium, omnipotens creator; ac salutatis, & redemptor consulit omnium salutem, quem vehementissime Deipara exoptabat, & ideo ipsa aetatur, & tota gratulabunda, exultat in Deo omnium salute; Deus qua Deus a se existit, quam omnipotens omnia potest; qua provisor omnia regit, & gubernat; ac verò qua salvator omnium salutem consulit, & providet. Caietanus ait: Quamvis Deus ex quo mandatum coram deo, semper fuerit salvator; isti tamen laudant personaliter. tunc assumpti, cum eorum factus est, propterea hoc speciali modo salvator significatur. Et ve in Deo Salvatore Spiritus B. Virginis exultavit, quia exultavit in Deo incarnato, Salvatore non hujus, vel illius, sed mundi. Quamvis in Deo sit immensus pelagus omnium perfectionum, ac bonorum, in quo possit Spiritus gaudere tamen insigniter Spiritus Deiparae gaudet in Jesu Salvatore, quia vehementissime exoptabat omnium salutem; & ait: meo: Nam quid Deus solum Mariam salvavit: minime, est enim omnium salvator: ait Salvatore meo: quia speciali jure ipsum possidet. Pergit Caietanus: Meo possessorem signi fiat Salvatoris, tanquam propriam & subdit: Verè enim meus: inquit, Maria: quoniam totum corpus ejus, mercede quo, salvat mundum, meum est: & cum ipse sit totus Mariae, totum nostrum est.

80. Et ait Deipara: Beatam me dicent omnes generationes: pro quo vide, quae dixi superiori quaestione & quomodo Beatissima Virgo dicit de se: Beatam me dicent omnes generationes: Cum Ecclesiastic. 11. num. 30 dicatur: Ante mortem non laudaverit hominem quingquam: legit tamen D. Damasc. oration. de Dormitione Mariae ad finem: Antemortem neminem beatum dicit: Cur sanctissima Virgo ante mortem se beatam appellandam ab omnibus generationibus dicit? Illi enim summum vir utis, sanctitatis, gratiarum apicem cum omni perseverantia, ac securitate quem omnes sancti post mortem obtinent, ac assequuntur, totum cum perfectissimo, ac eminentissimo gradu obtinuit sanctissima Virgo ab instanti suae conceptionis. D. Damascen. citatus ait: Verè de te non à morte; sed ab ipsa conceptione dictum est, fore, ut Sylveira in Evang. Tom. VI.

generationes beatam dicent, quo circa non 16 mors beatam reddidit, sed ipsam mortem exornasti. Ad mortem accessit Maria, non ut exinde gratia, ac sanctitate beata diceretur, sed ut morti ornamentum praestaret.

QUAESTIO XVI.

Quare Virgo dum cantat, quod Deus eam fecerit magnam, tunc ipsum Deum dicit potentem, quia potens est?

81. Apocalyps. 11. num. 1. dicitur: Signum magnum apparuit in caelo, mulier amicta Sole. Graecus: Miraculum magnum apparuit in caelo. Quod de Beatissima Deipara: ipsa enim est miraculum magnum, imò omnium miraculorum miraculum, ut loquitur D. Damascen. D. Damascen. orat. de Nativitat. loquens ad Beatam Virginem dum ait: O miraculum omnium miraculorum maxime novum mulier sublimis or Se aphe nite effecta est. Non solum evecta est super Seraphim, sed ita sublimata, ut Deum haberet subditum. D. Idelphonus lib. de Virg. Maria D. Idelphi. cap. 8. ait. Ille unque magnam fecit, ut per hanc Virginem; Deus fieret homo, Verbum fieret caro, & filius Dei factor hominum, peret filius maris, quam ipse formaverat; & perique Dominator nascendo, subitus, ancilla, quam ipse considerat, sicque haberet ancilla in subditio Dominum, ac cum a dominum in prelo id est, Deo omnium Rectore, & erat subditus illis, Luc. 2. num. 51.

82. Haec verba: Quia fecit mihi magna, qui potens est: Cardinalis Hugo non solum refert ad maternitatis dignitatem, sed etiam ad virtutem, sanctitatem, & omnem gratiam, & inde addit: Qui potens est: Hebraeus: Quia omnipotens est: Unde Titus Boltrenf. exponit: Qui id operatus est. Deus omnipotens est: Ac si Virginis magnitudo per Dei potentiam consideranda est pro qua re audiendus est. D. Meckild. des lib. 1. ubi Virginem. In hunc modum tibi loquentem introducit: ac ei dicentem: Sic enim artifex, qui mirificum opus facere decrevit, magno studio praedicatur, & in delectatione cordis sui praemaginat: sic Beata Trinitas in me delectabatur, & gaudebat, quia me talem imaginem facere volebat, in qua totius potentia, sapientia, & bonitatis sua artificum el gant sine appareret. Merito Deipara Virgo exclamat: fecit mihi magna, qui potens est, quia Deus omnipotens altissima consultatione suae divinae sapientiae, ad modum artificis ad magnum opus fabricandum talem imaginem, in ea est operatus: In qua totius potentia, sapientia, & bonitatis sua artificum elegantissime appareret.

83. Tertio: Ex ore Spiritus sancti Deipara se Magnam dicit; non solum ratione dignitatis, virtutis, ac sanctitatis, sed etiam miraculis, quia omnia, quae sunt, Mariae interventu fiunt. Andreas Cretens. homil. 2. de Assumpt. ait: Quid enim ex his, quae sunt longe maxima, ea non processit eum maxima virtutis abundantia. Quid verò ex his, quae sunt longe maxima, ea non processit eum maxima virtutis abundantia. Quid verò ex his, quae sunt longe maxima, ea non processit eum maxima virtutis abundantia. Quid verò ex his, quae sunt longe maxima, ea non processit eum maxima virtutis abundantia.